उपलभन् उपालभन् ॥ ९५ ॥ कतक० ॥ ८३ ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलकेवाल्मीकीयेयु० एकनवतितमःसर्गः ॥ ९१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
रुधिरेति ॥ १ ॥ सन्निपत्य संगृह्य ॥ २ ॥ युद्धव्रणजपीडावशाद्विभीषणं हनूमंतंचावष्टभ्य अवलंब्येत्यर्थः ॥ ३ ॥ अभिक्रम्य प्रदक्षिणीकृत्य ॥ शक्रस्येंद्रानुजोयथा
यथोपेंद्रइंद्रसमीपेतिष्ठति तद्वत् ॥ इंद्रस्येवबृहस्पतिरितिपाठे ॥ गुणप्रधानभावेनावस्थानमात्रेदृष्टांतइत्यर्थः ॥४॥ निष्टनन्निति विभीषणइत्याकर्षः ॥ हृष्टोविभीषणः संतुष्टा

तदसुकरमथाभिवीक्ष्यहृष्टाःप्रियसुहृदोयुधिलक्ष्मणस्यकर्म ॥ परममुपलभन्मनःप्रहर्षंविनिहतमिंद्ररिपुंनिशम्यदेवाः॥ ९५ ॥ इ
त्यार्षे०रा०वा०यु०एकनवतितमःसर्गः॥ ९१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ रुधिरक्लिन्नगात्रस्तुलक्ष्मणःशुभलक्षणः॥ बभूवहृष्टस्तं
हत्वाशत्रुजेतारमाहवे॥ १ ॥ ततःसजांबवंतंचहनूमंतंचवीर्यवान्॥ सन्निपत्यमहातेजातांश्चसर्वान्वनौकसः ॥ २ ॥ आजगामततः
शीघ्रंयत्रसुग्रीवराघवौ॥ विभीषणमवष्टभ्यहनूमंतंचलक्ष्मणः॥ ३ ॥ ततोराममभिक्रम्यसौमित्रिरभिवाद्यच ॥ तस्थौभ्रातृसमीप
स्थःशक्रस्येंद्रानुजोयथा॥ ४॥ निष्टनन्निवचागत्यराघवायमहात्मने॥ आचचक्षेतदावीरोघोरमिंद्रजितोवधं॥ ५॥ रावणेस्तुशिर
श्छिन्नंलक्ष्मणेनमहात्मना॥ न्यवेदयतरामायतदाहृष्टोविभीषणः॥ ६॥ श्रुत्वैवतुमहावीर्योलक्ष्मणेनेंद्रजिद्वधं॥ प्रहर्षमतुलंलेभेवा
क्यंचेदमुवाचह॥ ७॥ साधुलक्ष्मणतुष्टोस्मिकर्मचासुकरंकृतं॥ रावणेर्हिविनाशेनजितमित्युपधारय ॥८॥ सतंशिरस्युपाघ्रायलक्ष्म
णंकीर्तिवर्धनं ॥ लज्जमानंबलात्स्नेहादंकमारोप्यवीर्यवान्॥ ९ ॥ उपवेश्यतमुत्संगेपरिष्वज्यावपीडितं ॥ भ्रातरंलक्ष्मणंस्निग्धंपुनः
पुनरुदैक्षत॥ १० ॥ गमनेनैवेंद्रजिद्वधंनिष्टनन् बोधयन्निव निकटमागत्य राघवायसामान्यतइंद्रजिद्वधमाचचक्षे ॥५॥ ततःकिंकर्तृकोवधइत्याकांक्षायामा
ह॥ रावणेरिति ॥ छिन्नमितिन्यवेदयत् ॥ ६ ॥ ७ ॥ जितमित्युपधारय इदानीमेवास्माभिरितिशेषः ॥ ८ ॥ लज्जमानं भ्रातृसन्निधौएवंकृतमितिवक्तुंलज्जयायुतं क्रि
याबाहुल्याच्चैतेषुश्लोकेषु पुनःपुनःकर्मपदप्रयोगः ॥ अंकमारोप्य अंकेउपवेशनायाकृष्य ॥ ९ ॥ अवपीडितं शस्त्रव्रणैरितिशेषः ॥ यद्वावपीडितं गाढमालिंग्य ॥ १० ॥